

[Udenrigsministeren.]

Derefter vendte det ærede medlem tilbage til spørgsmålet om Danmarks stilling under Ottawa-konferencen om Grækenlands og Tyrkiets optagelse. Her har jeg beviset for, at jeg havde ret, da jeg for et øjeblik siden sagde, at kommunisterne arbejder med gentagelser. Vi har haft lejlighed til ved flere på hinanden følgende debatter i dette ting at følge dette spørgsmål. Jeg har haft lejlighed til at redegøre for årsagerne til, at finansministeren og jeg indstillede til regeringen og fik rigsdagens tilslutning til denne optagelse, fordi vi mødte argumenter for den, som ikke tidligere var blevet fremstillet for os på den måde, som det da skete, og fordi Danmark tilsidst alene af alle stater argumenterede imod den og Danmark ikke ville påtage sig ansvaret, når alle de andre stater var enige om, at det var den fremgangsmåde, der burde anvendes. Det er på den måde, man må samarbejde, og vi gjorde det, fordi vi var blevet overbevist om, at således som sagen forelå, var der ikke nogen anden mulighed.

Det ærede medlem måtte for en gangs skyld indrømme, at hele hans fremstilling af min sammenkomst med chefredaktørerne var gal fra ende til anden. Han søgte nu at redde sit skamferede ansigt en lille smule ved at påstå, at jeg havde pålagt disse chefredaktører at sige det, som han har sagt hele tiden, at jeg har pålagt dem, at de skulle tale om øst, og at de derfor undertrykte telegrammer, som kom fra amerikanske pressebureauer. Det ærede medlem har glemt, at han måtte indrømme, at denne sammenkomst fandt sted før min rejse til Acheson, og altså også før disse telegrammer kom til at foreligge, men at chefredaktørerne efter den orientering af den almindelige stilling, som jeg havde givet dem, ikke fandt, at det var rigtigt at optage disse telegrammer, fordi disse telegrammer simpelthen var urigtige med en fremstilling, som byggede på rygter, der ikke svarede til den virkelighed, der eksisterede.

Ja, man kunne naturligvis blive ved, men må jeg slutte med at gøre en enkelt bemærkning om det ærede medlems betragtninger vedrørende det formodede indhold af samtaler mellem den sovjetrussiske handelsrepræsentation og værfterne. Om rigtigheden af disse betragtninger kan jeg imidlertid ifølge sagens natur ikke have nogen som helst mening. Det ærede medlem

beskæftigede sig jo med spørgsmålet om beskæftigelsen og om handelen med Rusland og spørgsmålet om de afsluttede kontrakter med russerne. Jeg har både i går og i dag udtalt mig om realiteten i sagen. Det ærede medlem anmodede om, at rigsdagens medlemmer måtte få tilstillet ordlyden af de henvendelser eller informationer om industrieksport eller ikke-industrieksport til de østeuropæiske socialistiske lande. Hertil vil jeg blot sige, at myndighederne, således som jeg nævnte i går i min tale — jeg har ikke på nogen måde skjult det, det blev sagt ganske klart og åbent —, har underrettet de erhvervsgrupper, hvis medvirken har været nødvendig, om de regler og retningslinier med hensyn til eksport af strategiske varer, som fremgår af det uformelle internationale samarbejde, hvori Danmark deltager. Hvis man ønsker det, er jeg naturligvis rede til at klarlægge dette spørgsmål i det udenrigspolitiske nævn.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg har kun ganske enkelte bemærkninger at gøre i denne omgang.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at når vort forsvarsbudget næste år kommer op på 1 000 eller 1 100 mill. kr., vil det være 5 pct. af nationalproduktet ligesom i Sverige. Det er ikke rigtigt, det vil være ca. 4 pct. af nationalproduktet.

Det ærede medlem sagde dernæst, at Sverige havde haft en stor gevinst på råstofprisstigningen i den periode, hvori Danmark havde tabt derpå, og det er rigtigt. I det sidste årstid er råstofpriserne faldet, da er det Danmark, der har haft gevinst, og Sverige, der har haft tab. Ganske vist er vi ikke nået til det punkt, hvor vi var for et par år siden, men dette må dog tages med i billedet.

Når man endelig vil have hele billedet af Sveriges og Danmarks forsvarsindsats og forsvarsbyrde med, må man ikke glemme, at når Sveriges forsvarsbudget ikke er endnu større, end det er i dag, er det, fordi Sverige i løbet af en lang årrække for egen regning har opbygget et meget stort forsvarsapparat, et af de stærkeste i Europa. Denne opbygning står vi i de første faser af. Hvis vi skulle gennemføre den hurtigt for egne midler, ville vort forsvarsbudget i dag være langt større, end det er. Takket være vort medlemskab af Atlantpagten får vi materialeleverancer til denne opbygning, der